

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.12.2003

Förslag till

KOMMISSIONENS DIREKTIV

av den [...]

om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtagan marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och anmälan av misstänkta transaktioner [...]

Förslag till

KOMMISSIONENS DIREKTIV

av den

om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtagen marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och anmälan av misstänkta transaktioner [...]

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)¹, särskilt artikel 1.1 andra stycket och artikel 1.2 a samt artikel 6.10 fjärde, femte och sjunde strecksatserna i detta,

efter att ha inhämtat tekniska råd från Europeiska värdepapperstillsynskommittén², och

av följande skäl:

- (1) Det krävs att marknadsaktörerna är rättvisa och effektiva för att inte skada normala marknadsaktiviteter och marknadsintegriteten. I synnerhet kan marknadspraxis som begränsar samverkan mellan tillgång och efterfrågan genom att andra marknadsaktörer förhindras svara på transaktioner i högre grad riskera marknadsintegriteten och godtas därför sannolikt inte av de behöriga myndigheterna. Däremot är det mer sannolikt att marknadspraxis som stärker likviditeten godtas än marknadspraxis som minskar likviditeten. Marknadspraxis som bryter mot regler och föreskrifter som utformats för att förhindra marknadsmissbruk, eller uppföranderegler, kommer sannolikt inte att godtas av de behöriga myndigheterna. Eftersom marknadspraxis förändras snabbt i takt med investerarnas behov måste de behöriga myndigheterna vara uppmärksamma på ny och framträdande marknadspraxis.
- (2) Öppenhet vad gäller marknadspraxis från marknadsaktörernas sida är avgörande vid de behöriga myndigheternas bedömning om huruvida de kan godta särskild marknadspraxis. Ju mindre öppen viss praxis är, desto mer sannolikt är det att den inte godtas. Praxis på icke-reglerade marknader kan av strukturella skäl vara mindre öppen än liknande praxis på reglerade marknader. Sådan praxis skall i sig själv inte betraktas som oacceptabel av de behöriga myndigheterna.

¹ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

² Europeiska värdepapperstillsynskommittén inrättades genom kommissionens beslut 2001/527/EG av den 6 juni 2001, EGT L 191, 13.7.2001, s. 43.

- (3) Viss marknadspraxis på en given marknad får inte riskera marknadsintegriteten på andra direkt eller indirekt närliggande marknader i gemenskapen, oavsett om dessa marknader är reglerade eller inte. Därav följer att ju högre risk marknadsintegriteten utsätts för på en närliggande marknad i gemenskapen, desto mindre sannolikt är det att denna praxis godtas av de berörda myndigheterna.
- (4) När de behöriga myndigheterna överväger om viss marknadspraxis bör godtas eller inte bör de samråda med andra behöriga myndigheter, särskilt när det gäller ärenden där det finns jämförbara marknader. Det kan dock finnas omständigheter då marknadspraxis kan anses vara godtagbar på en särskild marknad, men oacceptabel på en annan marknad i gemenskapen. När det gäller de behöriga myndigheternas beslut om att godta viss praxis bör de se till att det förekommer samråd med och att det finns en hög grad av öppenhet gentemot marknadsaktörerna och slutkonsumenterna.
- (5) Det är avgörande för marknadsaktörerna på derivatmarknader där de underliggande tillgångarna inte är finansiella instrument att få visshet om rättsläget när det gäller vad som gör insiderinformation.
- (6) Att emittenter, eller personer som handlar på deras vägnar eller för deras räkning, upprättar förteckningar över personer som arbetar för dem, antingen det föreligger ett anställningsförhållande eller inte, och som har tillgång till insiderinformation är en värdefull åtgärd för att skydda marknadsintegriteten. Dessa förteckningar kan vara till nytta för emittenterna och deras ombud vid kontroll av flödet av insiderinformation, och de kan därigenom uppfylla sina förpliktelser att se till att information inte röjs. Dessutom kan dessa förteckningar vara ett användbart instrument för de berörda myndigheterna när de övervakar tillämpningen av lagstiftningen om marknadsmissbruk.
- (7) Anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning hos en emittent för egen räkning, eller av dem närstående personer, är inte enbart värdefull information för marknadsaktörerna, utan är också ytterligare ett medel för de behöriga myndigheterna att övervaka marknaderna.
- (8) Anmälan av transaktioner bör ske i enlighet med de föreskrifter om överföring av personuppgifter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.
- (9) Anmälan av misstänkta transaktioner av personer som yrkesmässigt utför transaktioner med finansiella instrument till den behöriga myndigheten kräver tillräckliga indikationer på att transaktionen kan utgöra marknadsmissbruk, dvs. transaktioner där det finns rimliga skäl att misstänka att det rör sig om insiderhandel eller marknadsmissbruk. Vissa transaktioner kan i sig verka helt fria från misstankar, men de kan uppvisa sådana indikationer på eventuellt marknadsmissbruk om de betraktas tillsammans med andra transaktioner, visst handlande eller annan information.
- (10) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som bland annat erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med Europeiska värdepapperskommitténs ståndpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 (Definitioner)

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges, utöver de definitioner som fastställs i direktiv 2003/6/EG:

- (1) *personer i ledande ställning hos en emittent*: fysiska personer som är
 - a) medlemmar av emittentens administrations-, lednings- eller kontrollorgan, eller
 - b) en ledande befattningshavare, som inte är medlem av de organ som anges i punkt a, och som har regelbunden tillgång till insiderinformation och befogenhet att fatta beslut på ledningsnivå om emittentens framtida utveckling och affärsutsikter.
- (2) *närstående person till en person i ledande ställning hos en emittent av finansiella instrument*:
 - a) make/maka till personen i ledande ställning, eller partner till denna person som i nationell lagstiftning likställs med make/maka,
 - b) barn som personen i ledande ställning har försörjningsplikt för,
 - c) andra släktingar till personen i ledande ställning, som delar samma hushåll som denna person under åtminstone ett år,
 - d) juridiska personer, stiftelser eller handelsbolag vilkas ledningsuppgifter utförs av en person som avses under punkt 1 i denna artikel eller under a, b eller c i denna punkt, eller som direkt eller indirekt kontrolleras av en sådan person, eller som upprättas till förmån för en sådan person eller en person vars ekonomiska intressen i stor utsträckning motsvarar intresset hos en sådan person.

Artikel 2

(Faktorer som skall beaktas vid bedömning av marknadspraxis)

1. Vid tillämpning av artikel 1.1 andra stycket och artikel 1.2 a i direktiv 2003/6/EG skall medlemsstaterna se till att följande icke-uttömmande förteckning över faktorer beaktas av de behöriga myndigheterna när de bedömer om de kan godta viss marknadspraxis:
 - a) Hur öppen berörd marknadspraxis är för hela marknaden.
 - b) Behovet av att slå vakt om marknadskrafterna och verklig samverkan mellan tillgång och efterfrågan.
 - c) I vilken grad relevant marknadspraxis påverkar likviditeten och effektiviteten på marknaden.
 - d) I vilken grad relevant marknadspraxis beaktar handelsmekanismerna på den relevanta marknaden och gör det möjligt för aktörerna att agera korrekt och i rätt tid

med avseende på den nya marknadssituation som skapats genom denna marknadspraxis.

e) Vad den risk som ingår i relevant marknadspraxis innebär för integriteten på direkt eller indirekt närliggande marknader, oavsett om de är reglerade eller inte, vad gäller det berörda finansiella instrumentet inom hela gemenskapen.

f) Resultat från utredningar av relevant marknadspraxis som gjorts av behöriga myndigheter eller andra myndigheter som nämns i artikel 12.1 i direktiv 2003/6/EG, särskilt om relevant marknadspraxis bryter mot regler och föreskrifter som utformats för att förebygga marknadsmissbruk, eller uppföranderegler, oavsett om det äger rum på den berörda marknaden eller på direkt eller indirekt närliggande marknader inom gemenskapen.

g) Den relevanta marknadens strukturella egenskaper, till exempel om den är reglerad eller inte, vilka slags finansiella instrument som omsätts och vilka slags marknadsaktörer som deltar på marknaden, däribland i vilken utsträckning privata investerare deltar på den relevanta marknaden.

Vid bedömning av behovet av säkerhetsåtgärder som avses i punkt b skall de berörda myndigheterna i synnerhet analysera effekterna av relevant marknadspraxis mot bakgrund av de viktigaste marknadsparametrarna, till exempel särskilda marknadsvillkor innan relevant marknadspraxis tillämpades, det viktade genomsnittliga priset för en enskild handelsdag eller den dagliga slutnoteringen.

2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna inte betraktar praxis på nya marknader eller tillväxtmarknader som oacceptabla enbart därför att de inte tidigare har godkänts av dem.
3. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna regelbundet ser över den marknadspraxis som de har godtagit, särskilt med hänsyn till betydande förändringar av situationen på den relevanta marknaden, till exempel förändringar av handelsregler eller infrastrukturen på marknaden.

Artikel 3

(Samrådsförfaranden och offentliggörande av beslut)

1. Vid tillämpning av artikel 1.1 andra stycket och artikel 1.2 a i direktiv 2003/6/EG skall medlemsstaterna se till att de förfaranden som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel följs av de behöriga myndigheterna när de bedömer om de kan godta eller fortsätta att godta särskild marknadspraxis:
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2 i direktiv 2003/6/EG skall de behöriga myndigheterna innan de godtar berörd marknadspraxis eller inte, i förekommande fall samråda med relevanta organ, till exempel representanter för emittenter, tillhandahållare av finansiella tjänster, konsumenter, andra myndigheter och marknadsaktörer.

Samrådsförfarandet skall omfatta samråd med andra behöriga myndigheter, särskilt när det finns jämförbara marknader, dvs. vad gäller strukturer, volym och transaktionsslag.

3. De behöriga myndigheterna skall offentliggöra sina beslut om godkännande av berörd marknadspraxis, och dessa skall innehålla lämpliga beskrivningar av sådan praxis.

Offentliggörandet skall innehålla en beskrivning av de faktorer som beaktats vid bedömningen om huruvida relevant marknadspraxis anses godtagbar, särskilt när olika slutsatser har dragits vad gäller godkännande av samma praxis på olika medlemsstaters marknader.

Artikel 4

(Insiderinformation rörande råvaruderivat)

Vid tillämpning av artikel 1.1 andra stycket i direktiv 2003/6/EG anses användare av råvaruderivatmarknader kunna förvänta sig att få information som direkt eller indirekt hänför sig till ett eller flera sådana derivat som

- a) rutinmässigt görs tillgängliga för användarna på dessa marknader, eller
- b) skall offentliggöras enligt lagar och andra föreskrifter, marknadsregler, avtal eller sedvänjor på den relevanta underliggande råvarumarknaden eller råvaruderivatmarknaden.

Artikel 5

(Förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation)

1. Vid tillämpning av artikel 6.3 tredje stycket i direktiv 2003/6/EG skall medlemsstaterna se till att förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation innehåller alla personer som omfattas av den artikeln och som har tillgång till sådan information, oavsett om detta gäller regelbundet eller bara vid enstaka tillfällen.
2. Förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation skall åtminstone innehålla följande:
 - a) Identiteten på de personer som har tillgång till insiderinformation.
 - b) Anledningen till att de berörda personerna är med på förteckningen.
 - c) Det datum då förteckningen upprättades och uppdaterades.
3. Förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation skall uppdateras så snart som möjligt när
 - a) anledningen till att en person förekommer på förteckningen ändras,
 - b) en ny person skall läggas till förteckningen, eller
 - c) en person som redan förekommer på förteckningen inte längre har tillgång till insiderinformation.

4. Medlemsstaterna skall se till att förteckningarna över personer som har tillgång till insiderinformation bevaras i minst fem år efter det att de har upprättats.
5. Medlemsstaterna skall se till att de personer som skall upprätta förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation ser till att alla personer som har tillgång till sådan information förstår de rättsliga skyldigheterna som detta för med sig och är medvetna om de påföljder som tillämpas vid missbruk eller otillbörlig spridning av sådan information.

Artikel 6

(Transaktioner som utförs av personer i ledande ställning)

1. Vid tillämpning av artikel 6.4 i direktiv 2003/6/EG, och utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att införa anmälningsskyldighet för andra personer än de som omfattas av den artikeln, skall medlemsstaterna se till att alla relevanta transaktioner som utförs för egen räkning av de personer som anges i artikel 1 anmäls av dessa personer till de behöriga myndigheterna tillsammans med följande information:
 - a) Namn på den berörda personen i ledande ställning hos emittenten eller, i förekommande fall, namn på den berörda person som är närstående till personen i ledande ställning.
 - b) Skälet till anmälningsplikten.
 - c) Namnet på den berörda emittenten.
 - d) Beskrivning av det finansiella instrumentet.
 - e) Slag av transaktion (köp eller försäljning).
 - f) Datum och plats för transaktionen.
 - g) Transaktionens pris och volym.
2. Anmälan till den behöriga myndigheten skall göras senast fem arbetsdagar efter transaktionsdagen.
3. Anmälan enligt punkt 2 kan skjutas upp till dess att det totala transaktionsbeloppet som avses i punkt 1 uppgår till femtusén euro. Om detta belopp inte har uppnåtts vid utgången av kalenderåret kan anmälan skjutas upp till och med den 31 januari påföljande år.

Artikel 7

(Misstänkta transaktioner som skall anmälas)

Vid tillämpning av artikel 6.9 i direktiv 2003/6/EG skall medlemsstaterna se till att de personer som avses i denna artikel beslutar från fall till fall huruvida det finns rimliga skäl att

misstänka att en transaktion utgör insiderhandel eller marknadsmissbruk, med beaktande av de faktorer som utgör insiderhandel eller marknadsmissbruk enligt vad som avses i artiklarna 1–5 i direktiv 2003/6/EG, i kommissionens direktiv XXX³ om genomförande av direktiv 2003/6/EG när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av otillbörlig marknadspåverkan samt i artikel 4 i detta direktiv.

Artikel 8

(Tidsfrist för anmälan)

I händelse av att de personer, som avses i artikel 6.9 i direktiv 2003/6/EG, blir medvetna om att det föreligger rimliga skäl för misstanke vad gäller den relevanta transaktionen skall medlemsstaterna se till att de gör en anmälan utan dröjsmål.

Artikel 9

(Anmälningsinnehåll)

1. Medlemsstaterna skall se till att de personer som omfattas av anmälningsplikten överlämnar följande information till den behöriga myndigheten:
 - a) Beskrivning av transaktionerna, däribland slag av order (till exempel limiterad order, marknadsprisorder eller andra slag av order) och slag av handelsmarknad (till exempel handel med stora poster).
 - b) Anledning till att det kan finnas skäl att misstänka att transaktionerna utgör marknadsmissbruk.
 - c) Identifieringsmöjligheter som avser de personer för vilkas räkning transaktionerna genomfördes och som avser andra personer som deltagit i de relevanta transaktionerna.
 - d) I vilken egenskap personen som är föremål för anmälningsplikten verkar (till exempel för egen räkning eller på tredje parts vägnar).
 - e) All information som kan vara av betydelse vid granskning av misstänkta transaktioner.
2. Om denna information inte finns tillgänglig vid tidpunkten för anmälan skall det åtminstone framgå av anmälan av vilka skäl de anmälade personerna har skäl att misstänka att transaktionerna kan utgöra insiderhandel eller marknadsmissbruk. All återstående information skall överlämnas till den behöriga myndigheten så snart informationen finns tillgänglig.

Artikel 10

(Anmälningsåtgärder)

Medlemsstaterna skall se till att anmälan till den behöriga myndigheten kan göras per post, e-post, fax eller telefon, i det senare fallet förutsatt att anmälan bekräftas skriftligen på begäran av den behöriga myndigheten.

³ EGT L

Artikel 11

(Ansvar och tystnadsplikt)

1. Medlemsstaterna skall se till att den person som gör anmälan till den behöriga myndigheten enligt vad som avses i artiklarna 7–10 inte informerar de personer för vilkas räkning transaktionerna har genomförts eller närstående parter till dessa personer om denna anmälan. Uppfyllandet av detta krav får inte ge upphov till någon form av ansvar för den anmälade personen.
2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna inte informerar de personer för vilkas räkning transaktionerna har genomförts om identiteten på den person som har anmält transaktionerna.
3. Anmälan till den behöriga myndigheten enligt vad som avses i artiklarna 7 till 10 får inte utgöra en överträdelse av någon regel om tystnadsplikt som följer av avtal eller lag eller någon annan författning, och får inte ge upphov till någon form av ansvar för den anmälade personen.

Artikel 12 (Genomförande)

1. Medlemsstaterna skall senast den 12 oktober 2004 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell mellan de bestämmelserna och bestämmelserna i detta direktiv.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13 (Ikraftträdande)

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14 (Adressater)

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På kommissionens vägnar

[...]

Ledamot av kommissionen